

Livets bro

AARHUS UNIVERSITETSKOR

Carsten Seyer-Hansen

contemporary vocal music

dacapo

Aarhus Universitetskor ønsker at takke følgende for finansiel støtte til udgivelsen af "Livets bro"
Aarhus University Choir gratefully acknowledge the financial support toward this release from:

Aage og Ulla Filtenborgs fond af 8. november
M.C. Holsts legat. Aarhus Universitet
Kulturudviklingspuljen. Århus Kommune

C.A.C. FONDEN

Livets bro

AARHUS UNIVERSITETSKOR CARSTEN SEYER-HANSEN

Per Nørgård (*1932)

1 Vintersalme (1984)

Stefán Arason (*1978)

2-5 Fimm vísur um nóttina (2002/04) +

Lise Bech (s), Charlotte Thornqvist (a)

Peter Bruun (*1968)

6 The Sunflower (1997) +

Lise Bech (s), Henrik Larsen (vibrafon, crotales, b)

Bo Gunge (*1964)

7 Alting har en tid (2002) +

Tage Nielsen (1929-2003)

8-10 Three Black Madrigals (1978)

Rikke Brix (s), Lise Nottelmann (a)

Svend Nielsen (*1937)

11-12 Kapitler (2003) +

Lise Nottelmann (a), Brian Petro Hansen (t)

+ Første indspilning / first recording

Musikken på denne cd har to omdrejningspunkter. Det ene afspejles i selve titlen "Livets bro", idet alle værkerne har tekstforlæg, der kredser om livets eller årets gang. Trods teksternes forskellighed med Sylvia Plaths stærkt ekspressive og desperate digte som den ene pol og Sigurður Óskar Pálssons lyriske naturskildringer som den anden, så handler de alle om begreberne tid og eksistens, sådan som disse fænomener viser sig enten i naturen eller vores sind.
Det andet fællestræk ved indholdet på denne cd er, at alle komponisterne har eller har haft en tilknytning til Det Jyske Musikkonservatorium i Århus, enten som undervisere eller som studerende. Cd'en er på ingen måde en fuldt ud dækkende antologi, der skildrer alle aspekter af kompositionsmusikken på og omkring konservatoriet i Århus. Intentionen har alene været at præsentere nogle af de mest fremtrædende aktører gennem de sidste fyrre år samt en række unge komponister, således at både kvaliteten og mangfoldigheden træder frem.

Tage Nielsen (1929-2003) er velsagtens mest kendt for sit virke indenfor musiklivet på det organisatoriske plan – ikke mindst som rektor ved Det Jyske Musikkonservatorium i årene 1963-84. Her fik han, med ansættelsen af Per Nørgård i 1965 som lærer i komposition, skabt et frodigt miljø for den moderne kompositionsmusik.
Som komponist er Tage Nielsens produktion nok lille, men også udsøgt og præget af høj håndværksmæssig kunnen. I "Three Black Madrigals" skrevet 1978, finder man både passager med nøgtern tørhed og mere sonore udbrud, -alt sammen nøje afstemt med teksten. Inspirationen fra madrigalen begrænser sig ikke alene til tekstfortolkningen; lejlighedsvis dukker der musikalske fragmenter og vendinger op, der peger tilbage i musikhistorien, og som umærkeligt glider ind i en ny sammenhæng. Den loyale tolkning af Sylvia Plaths (1932-1963) digte sætter komponisten på en svær opgave især i første og tredje sats, hvor den knugende stemning af misvækst og visheden om forestående ulykke er udtrykt i korte udsagn, der alligevel danner en helhed. Disse forhold overfører Tage Nielsen ubesværet og elegant til musikken. Anderledes forholder det sig i den midterste sats, hvor floden bruser afsted i tredelt taktart gennem hele satsen for at munde ud i jeg'ets besværgende og indtrængende bøn om at blive opslugt af vandet.

Per Nørgård (*1932) er elev af Vagn Holmboe i komposition og af Finn Høffding i musikteori. Han har som komponist en omfattende produktion, hvori de fleste genrer er repræsenteret. Hans indflydelse på dansk musikliv er overordentlig stor – ikke blot som komponist, men også som lærer i komposition først ved Det Kongelige Danske Musikkonservatorium og fra 1965 ved Det Jyske Musikkonservatorium, i årene 1987-95 som professor.

Kormusikken indtager en central plads blandt Per Nørgårds værker, og han er i stand til at forene det sangbare og lyriske i musikken med strenge kompositoriske former og et stærk personligt tonesprog. Således også i "Vintersalme", der ganske vist er arrangeret af kordirigenten Gunnar Eriksson i 1984, men tager sit udgangspunkt i en række Nørgård-værker, nemlig "Frostsalme", "Kredsløb", "Korsalme" og "Vinterkantate". Disse korværker benytter alle Ole Sarvigs digt "Året" som tekstgrundlag. "Året" er i øvrigt sammen med Per Nørgårds tilhørende melodi optaget i Den Danske Salmebog (2003).

"Vintersalme" indledes og afsluttes med en koral. I de mellemliggende vers optræder flere melodiske idéer, men kernen er koralens melodi, og det tema der præsenteres i den efterfølgende kvindeduet. Variationen skabes ved at det samme melodiske stof bringes i flere tempi – ofte samtidig- således at livets forskellige lag og aktivitet afspejles direkte i musikken.

Svend Nielsen (*1937) er uddannet på Københavns Universitet og på Det Kongelige Danske Musikkonservatorium hos Vagn Holmboe, Finn Høffding og Per Nørgård. I 1968 blev han docent i musikteori ved Det Jyske Musikkonservatorium og underviste dér indtil 2003. Hans værkrække er omfattende og tæller blandt andet "Sommerfugledalen" (requiem for kor og orkester 2001), baseret på Inger Christensens digtcyklus af samme navn. Han modtog i 2003 Wilhelm Hansens Komponistpris.

Kapitler (2003) er skrevet til Aarhus Universitetskor med økonomisk støtte fra Statens Kunstfond, og værket blev uropført samme år ved en AUT- koncert. Teksten består af uddrag fra William Heinesens (1900-91) erindringsmosaik "Tårnet ved verdens ende" (1976), og rummer den aldrende fortællers tilbageblik på den svundne barndom, hvori han nu spejler sit liv. Da der er tale om en omfangsrig prosatekst griber Svend Nielsen både til recitation, messen og rap for at få det hele med. Dette greb giver samtidig stemme til den resignerede fortæller, hvis refleksioner så at sige står alene i alderdommens ensomhed.

Bo Gunge (*1964) er uddannet cand. mag. i musikvidenskab og dramaturgi fra Aarhus Universitet, og har tillige taget en diplomeksamen i komposition fra Det Jyske Musikkonservatorium. Han har været underviser på Testrup Højskole og Aarhus Universitet, men arbejder nu som fuldtidskomponist. De seneste år har han haft flere større bestillingsarbejder eksempelvis en obokoncert skrevet til Helen Jahren og Sønderjyllands Symfoniorkester, og senest har han færdiggjort et "Requiem" (2004).

Vokalmusikken er et felt, hvor Bo Gunges vidtforgrenede praksis kommer til udtryk. Det tidlige værk "Månebryllupssange" (1993), der fik sin første koncertopførelse af Aarhus Universitetskor ved Numus-festivalen i 2002, er med en meget krævende rigid instrumental polyfoni bestemt lytteværdigt, men også radikalt i sin udformning. I kontrast hertil står "Alting har en tid" (2002) med sin enkle og klangfulde stemmeføring, som ligger i klar forlængelse af den mere lyriske danske kortradition fra det 20. århundrede. Alting har en tid præmieredes således med både Holmboeprisen (2. pris) og publikumsprisen ved festivalen »Holmboe i Horsens 2003«.

Peter Bruun (*1968) modtog i årene 1989-1991 privatundervisning hos Niels Marthinsen i komposition og musikteori samtidig med at han læste filosofi på Aarhus Universitet. Han studerede siden hen komposition ved Det Jyske Musikkonservatorium. Blev i 1996 efter afsluttet diplomeksamen tildelt et 3-årigt arbejdslegat fra Statens Kunstfond, ligesom Peter Bruun modtog Wilhelm Hansens Komponistpris i 2000.

Af betydende kompositioner fra Peter Bruuns hånd kan nævnes operaen "Miki alone – 7 sange for en gal kvinde", der 2002 havde premiere på Den Anden Opera i København. Han har desuden skrevet en række værker for forskellige kammermusikbesætninger – ofte bestillingsværker, der er tiltænkt bestemte udøvere. "The Sunflower" (1997) for vibrafon og sang med tekst af William Blake (1757-1827) er således skrevet til slagtøjsspil-leren Thomas Sandberg. Stykket er udformet således, at slagtøjsspilleren akkompagnerer sig selv - i denne indspilning spejlet i en lys sopranstemme. Når slagtøjsspilleren synger sker det i mellemlejet, imens vibrafonen spiller æteriske klokketoner, hvorved mennesket kommer til at ligne solsikken, der jo holder sig ved jorden trods håbet og bestræbelserne om at frigøre sig. Digtets elegiske stemning understøttes af de mange gentagelser i vibrafonen, der ligeledes understreger indtrykket af ro og skønhed, trods visheden om døden og den uforløste stræben.

Stefán Arason (*1978) er født og opvokset på Island i bygden Neskaupstaour, men flyttede senere (1996-2001) til Reykjavik for at studere teori og komposition på Tónlistarskólinn í Reykjavík hos Tryggvi M. Baldvinsson og Hilmar Þórðarson. Blev i 2001 optaget på Det Jyske Musikkonservatorium, hvor han i 2004 tog diplomeksamen i komposition med Karl Aage Rasmussen, Bent Sørensen og Hans Gefors som lærere.
Han har skrevet musik for både orkester, mindre ensembler og kor, og modtog i 2001 European Composer's Award for værket "10 -11".

"Fimm vísur um nóttina" (2002/04) er gennemgående holdt i et lyrisk tonesprog, der modsvarer Sigurður Óskar Pálssons rige billedmetaforik.
Første sats I-II, der benytter digtets to første strofer, er for dobbeltkor, hvor det ene kor synger en koral i rolige halvnoder og det andet kor laver vugge-bevægelser i trioler. Den rytmiske kontrast mellem de to kor forstærkes af deres tonale udformning, hvor hvert kor holder fast ved deres eget tonale centrum, således at der nærmest er tale om to flader, som glider ind over hinanden og skiftevis blandes eller kolliderer.
Satsen til strofe III om vinternatten er en yndefuld solistisk kvindeduet over én og samme flimrende akkord i herrestemmerne. Når solisterne synger, trækker de et spor efter i sig i form af en række ekko-duetter, som bliver hængende på deres toner. Altså et direkte tonemaleri af digtets ord om det garn af lysende stjerner vinternatten trækker over himlen.
Den tredje sats IV er baseret på Thomas Morleys (ca. 1557 -1602) madrigal "Now is month of Maying". Igen er der tale om en sats for dobbeltkor: et kor, hvor hver sanger mere frit synger madrigalen i et langsomt tempo på den islandske tekst, samt en solokvintet der i udbrud umiddelbart hørbart citerer Morleys falala-omkvæd, hvor der jubles over forårets komme.
Sidste sats er en enkel vemodig koralmelodi, der afsynges unisont, alt imens vindens tiltagende styrke fornemmes i et tema der fløjtes; alt er nøgent, roligt og afklaret.

The music on this cd has two centres of rotation. One of which is reflected in the title "Livets bro" (Life´s Bridge) in that all the works are based on texts that concern the passing of the seasons and the course of life. Although the texts are very dissimilar stretching from Sylvia Plath´s strongly expressive and desperate poems to Sigurður Óskar Pálsson's lyrical descriptions of nature they all concern the concepts of time and existence such as these phenomenons present themselves in nature or in our minds.

The other common feature of the content of this cd is that all the composers either have or have had a connection to Det Jyske Musikkonservatorium (the Royal Academy of Music in Århus) either as teachers or as students. The cd is in no way an anthology fully covering all aspects of musical composition taking place in and around the academy. The sole intention has been to present some of the most prominent figures through the past forty years and to present a line of young composers in order to show both quality and variety.

Tage Nielsen (1929-2003) is probably best known for his performance on the organizational level of music – not least for being the headmaster of the Royal Academy of Music in Århus 1963-1984. Here he created a prolific environment for contemporary music with the appointment of Per Nørgård as teacher of composition in 1965.

As a composer Tage Nielsen's production is small but exquisite and characterized by high workmanship. In "Three Black Madrigals" from 1978 you find both passages of subdued plainness and of bursting sonority all in strict accord with the text. The inspiration from the madrigal is not limited to textual interpretation; occasionally musical fragments and phrases emerge pointing back into the history of music and imperceptibly creating a new context. A loyal interpretation of Sylvia Plath's (1932-1963) poems is a challenging task for a composer especially in the first and third movements where the poignant atmosphere of wretchedness and forthcoming misery is expressed in short phrases generating a coherent whole. With elegance and ease Tage Nielsen confers these circumstances to the music. In contrast the second movement forms a continuous river rushing through the whole movement in triple meter flowing into the poem's first person narrator's beseeching and earnest prayer to be swallowed up by the water.

Per Nørgård (*1932) has studied composition under Vagn Holmboe and theory of music under Finn Høffding. As a composer his production is comprehensive and represents most genres. His

influence on the Danish musical life is immense not only as a composer but also as a teacher in composition, first at the Royal Danish Academy of Music in Copenhagen and from 1965 at the Royal Academy of Music in Århus, professor from 1987-95.

Choir music holds a central position among Per Nørgård´s works and he is capable of uniting the singable and lyrical in music with strict compositional forms and a strongly personal musical language. This is seen in "Vintersalme" which is based on a line of Nørgård´s works: "Frostsalme", "Kredsløb", "Korsalme" and "Vinterkantate", arranged by the choirmaster Gunnar Eriksson in 1984. These choral works all build textually on Ole Sarvig´s poem "Året". Moreover this poem is published in the Danish book of hymns (2003) with Per Nørgård's melodi.

"Vintersalme" begins and ends with a chorale. Various melodic ideas appear in the verses in between, but the core is the melody of the chorale and the theme presented in the following women's duet. Variation is created by using the same melodic fabric at various paces - often simultaneously – such that the different layers and activities of life are reflected directly in the music.

Svend Nielsen (*1937) has studied at the University of Copenhagen and at the Royal Danish Academy of Music in Copenhagen under Vagn Holmboe, Finn Høffding and Per Nørgård. In 1968 he became reader of theory of music at the Royal Academy of Music in Århus and taught there until 2003. His list of works is extensive and counts for instance "Sommerfugledalen" (requiem for choir and orchestra 2001) based on the cycle of poems by the same name by Inger Christensen. He was awarded Wilhelm Hansen's prize for composition in 2003.

"Kapitler" was written for Aarhus University Choir in 2003 with financial support from the Statens Kunstfond (Danish state's fund for the endowment of the arts), and the work had its first performance same year at an AUT concert. The text consists of samples from William Heinesen's (1990-91) mosaic of memoirs "Tårnet ved verdens ende" (1976) and contains the aging narrator's retrospect of the bygone childhood in which he reflects his life. To cover the large amount of prose text Svend Nielsen employs recitation, chanting and rap. This technique simultaneously gives voice to the resigned narrator whose reflections in this way stand out as in the solitude of old age.

Bo Gunge (*1964) has a Master degree from the University of Aarhus in musicology and dramaturgy and a diploma exam in composition from the Royal Academy of Music in Århus. He has taught at Testrup Højskole and at the University of Aarhus but is now working full time as a composer. The past years he has had various extensive assignments such as an oboe concerto written for Helen Jahren and South Jutland's Symphony Orchestra and has lately completed a Requiem (2004).

Bo Gunge's widely ramified practice is expressed in the area of vocal music. The early work "Månebryllupssange" (1993), which was first performed live at a concert by Aarhus University Choir at the Numus festival 2002, is with its very rigid and demanding instrumental polyphony absolutely worth listening, at the same time demonstrating radical crafting. In contrast to this "Alting har en tid" (2002) has a simple and sonorous structure which clearly lies in extension to the more lyrical Danish choir tradition of the 20th century. Alting har en tid was thus awarded both the Holmboe prize (2. place) and the prize of the audience at the "Holmboe i Horsens 2003" festival.

Peter Bruun (*1968) received in the years 1989-1991 private tutoring in composition and theory of music from Niels Marthinsen while also studying philosophy at the University of Aarhus. Later he studied composition at the Royal Academy of Music in Århus. He was awarded a three-year scholarship from the Danish state's fund for the endowment of the arts after attaining his diploma exam in 1996, and he received Wilhelm Hansen's prize for composers in 2000.

Important works by Peter Bruun include "Miki alone – 7 songs for a mad woman", which had its first performance at Den Anden Opera in Copenhagen. He has also written a line of works for various compositions of chamber music ensembles, mostly commissioned works for particular artists. "The Sunflower" (1997) for vibraphone and vocal with lyrics from William Blake´s (1757-1827) poem by the same name was thus written for the percussionist Thomas Sandberg. The piece is structured such that the percussionist accompanies himself – in this recording reflected in a bright soprano voice. The percussionist sings in the middle range while the vibraphone chimes ethereally, hereby the human resembles the sunflower grounded in the earth in spite of hope and effort to liberate itself. Meanwhile the elegiac atmosphere is sustained by the numerous repetitions in the vibraphone also emphasizing the impression of tranquillity and beauty in spite of the certainty of death and undelivered endeavour.

Stefán Arason (*1978) was born and grew up in Iceland in the village Neskaupstaour and later moved to Reykjavik (1996-2001) to study theory and composition at the Tónlistaskólinn under Tryggvi M. Baldvinsson and Hilmar Þórðarson. He was accepted to the Royal Academy of Music in Århus in 2001 and took his diploma exam in composition in 2004 with Karl Aage Rasmussen, Bent Sørensen and Hans Gefors as teachers.

He has written music for orchestra, smaller ensembles and choir and was in 2001 awarded European Composer's Award for the work "10-11".

"Fimm vísur um nóttina" (2002/2004) is generally kept in a lyrical tone corresponding to Sigurður Óskar Pálsson's rich visual imagery. The first movement I-II, which uses the poems first two stanzas, is for double choir, one singing a chorale in steady minims and the other making colourful undulating movements in triplets. The rhythmical contrast between the two choirs is amplified by their tonal structure were each choir has its own tonal centre almost creating two surfaces sliding over each other alternately mingling and colliding.

The movement for stanza III on the winter night is a graceful duet for two women rising above a flickering chord in the male voices. When the soloists sing, they form a path of tracks behind them in the form of echoing duets that stay behind on the notes of the soloists. This forms a precise painting in music of the poem's words about the net of bright stars being drawn across the sky by the winter night.

The third movement IV is based on Thomas Morley's (ca. 1557-1602) madrigal Now is the month of maying. Again this is a movement for double choir: one choir where every singer freely sings the madrigal in a slow tempo using the Icelandic words and a solo quintet which abruptly and audibly cites Morley's falala-refrain greeting the coming of spring.

The last movement is a simple melancholic chorale melody sung in unison while the wind is sensed in a whistled theme. Everything is subdued, serene and resolved.

Torben Bech Schnedler

Per Nørgård Vintersalme

Som året går, skal vore sind
nu strejfe langt i vintren ind.
Som træet nu står tomt og bart,
ser vi dets tanke helt, helt klart.

En himmel-kim på fuglefod
greb dybt i jorden med sin rod
og voksed til en kæmpe-eg,
ud i hvis grene livet steg.

I sjæle, som i verden bor,
nu dækker sne den hele jord,
og livets sommer sover dybt
i glemsels og i vinters krybt.

Så vid da, frygtens ramte sind:
En nådens kim er draget ind,
kan ikke ses af hver og en,
men du kan se, hvis du er ren.

Fordi du faldt som frøet faldt
i Jordens glemsels mørke alt.
Hvis du er helt alene nu,
da er din frelser dig dit du!

The passing year will pass its deep.
So shall our minds reach winter´s sleep.
And as the tree stands leafless, bare,
is winter´s realm: our minds aware.

A heaven-germ on winged foot
thrust deep into the earth its root
and grew into a tree of might
like dark streams longing towards light.

You souls who live in Tellus´ round,
see: It is white, frost-bitten, - bound.
And life´s sweet summer sleeps below
in deep oblivion under snow.

So, know you mind so bit with fear:
Thus has a germ of grace come near,
cannot be seen by everyone
but only by the lonely, gone –

to plunge into oblivion´s bath
by all seed´s long and wintry path.
If you are purely you, alone,
a You shall meet you and atone:

Han er dit liv i frugt og frø,
der måtte falde dybt og dø
og dunkelt færge ny tids år
igennem vintrens larm og sår.

Han gror af jeg'ets hjerterod.
Han er dit liv. Du er hans blod.
Der er så stille på vor Jord.
Se, sneen dækker nådens ord:

De, der har mistet alt som I,
dem vil jeg drage dybt ind i
usynlig for alverdens sind
og vente der på sommervind,

og ingen sjæl skal se det ske,
der ikke våger under sne
på denne kolde vinterdag
i livets skjulte spirelag.

Ole Sarvig

He is that life the year let fly
that had to fall so deep and die
and darkly take the unborn age
through winter´s wounds and noise and rage.

He grows of you: Your heart a bud.
He is your life. You are His blood.
Now silence reigns on Earth, and snow
muffles the words of grace that glow

You, who have lost, lost all, I will
stay with and in and wait until
unseen by worldly eyes the breath
of life´s new summer conquers death

And not one soul shall see it thus
who does not snow-clad watch with us
under these frosty winter days
where life its budding secret lays.

Translation: Helen and Ole Sarvig

Stefán Arason Fimm vísur um nóttina

I

Nóttin kemur þögul, mild
og mjúklega breiðir
dökka værðarvoð
yfir þreytta menn,
sest við gluggann minn
og svarta hárið greiðir.

Natten kommer tavs, mild
og breder blødt
en mørk dyne
over trætte mennesker,
sætter sig ved mit vindue
og reder det sorte hår.

The night comes silent, mild,
and softly spreads
a dark duvet
over weary men.
Places itself by my window
and combs the dark hair.

II

Nóttin slítur hár
úr skeggi mánans,
saumar silfurblóm
í sortulitað klæði
uns það greiðist sundur
í höndum hennar
og heldur ekki þræði.

Natten river et hår
fra månens skæg.
Syr sølvblomster
i et mørkfarvet klæde
til det splittes
i dens hænder
og holder ikke tråden.

The night pulls out a hair
from the moon's beard.
Sews silver flowers
in a dark cloth,
till it scatters
in it's hands
and holds not the thread.

III

Vetrarnóttin teygir
langan lopa
frá ljómandi stjörnum,
spinnur og teygir hann
til mín inn.
Svo reikar hún um fannirnar,
rósum hvítum safnar
og raðar þeim
á gluggann minn.

Vinternatten trækker
et langt garn
fra lysende stjerner,
spinder og trækker det
ind til mig.
Så strejfer den om snedriverne,
samler hvide roser
og stiller dem
på min rude.

The winter night draws
a long thread
from shining stars,
spins and draws it
close to me.
Then it roams around the snowdrifts
gathers white roses
and leaves them
on my pane.

IV

Vornóttin kemur
kyrrlát og hljóð
eftir slikjugrænni slóð
í möttlinum bláa
um mýri og mó
og bráðum fær hún
blómagull í skó.

Forårsnatten kommer
stille og rolig
følger en glinsende grøn sti
iklædt den blå mantel
over tørvemosen
og snart får den
sko lavede af blomsterguld.

The spring night comes
silent and calm
follows a glistening green path
dressed in the blue coat
over the peat bog
and soon it is given
shoes of blooming gold.

V

Haustnóttin tekur
tunglið undir arminn,
nælir sjöstjörnunni
í barminn
og dansar
vestur himinblámann,
veifar slæðum
norðurljósa,
lætur frjósa
í lindaræðum.

Efterårsnatten tager
månen under armen,
fæstner Syvstjernen
i brystet
og danser
vest mod den himmelblå,
vifter med slør
af nordlys,
lader bækkene
fryse til.

The autumn night takes
the moon's arm
fastens the Pleiades
on the chest
and dances
west toward the heavenly blue,
waves with veils
of northern lights,
lets the
brooks freeze over.

Sigurður Óskar Pálsson

Frit oversat af Björg Hilmarsdóttir

Peter Bruun The Sunflower

Ah, Sunflower! weary of time,
Who countest the steps of the sun,
Seeking after that sweet golden clime
Where the traveller's journey is done;

Where the youth pined away with desire
And the pale virgin shrouded in snow
Arise from their graves, and aspire
Where my Sunflower wishes to go.

William Blake

Bo Gunge Alting har en tid

Alting har en tid.
En tid til at fødes, en tid til at dø.
En tid til at plante, en tid til at rydde.
En tid til at dræbe, en tid til at læge.
En tid til at nedrive, en tid til at opbygge.
En tid til at græde, en tid til at le.
En tid til at sørge, en tid til at danse.
Alt har sin tid.
En tid til at sprede sten, en tid til at samle.
Alting har en tid, for alt, hvad der sker under himlen, er der et tidspunkt.
En tid til at favne, og ikke at favne.
En tid til at søge, en tid til at miste.
Alting har en tid.
En tid til at gemme, en tid til at bortkaste.
En tid til at flænge, en tid at sy sammen.
En tid til at tie, en tid til at tale.
En tid til at elske, en tid til at hade.
En tid til krig, en tid til fred.
For alt, hvad der sker under himlen,
er der et tidspunkt.
Alting har en tid.

Tekst efter Prædikernes bog, kap. 3

There is a time for everything,
and a season for every activity under heaven:
a time to be born and a time to die,
a time to plant and a time to uproot,
a time to kill and a time to heal,
a time to tear down and a time to build,
a time to weep and a time to laugh,
a time to mourn and a time to dance.
a time to scatter stones and a time to gather them,
a time to embrace and a time to refrain,
a time to search and a time to give up,
a time to keep and a time to throw away,
a time to tear and a time to mend,
a time to be silent and a time to speak,
a time to love and a time to hate,
a time for war and a time for peace.

Ecclesiastes 3

Tage Nielsen Three Black Madrigals

The Manor Garden

The fountains are dry and the roses over.
Incense of death. Your day approaches.
The pears fatten like little buddhas.
A blue mist is dragging the lake.

You move through the era of fishes,
The smug centuries of the pig –
Head, toe and finger
Come clear of the shadow. History

Nourishes these broken flutings,
These crowns of acanthus,
And the crow settles her garments.
You inherit white heather, a bee´s wing,

Two suicides, the family wolves,
Hours of blankness. Some hard stars
Already yellow the heavens.
The spider on its own string

Crosses the lake. The worms
Quit their usual habitations.
The small birds converge, converge
With their gifts to a difficult borning.

Herregårdshaven

Springvandene er tørre og roserne forbi.
Dødens røgelse. Din dag nærmer sig.
Pærerne strutter, fede som små buddhaer.
En blå tåge slæber sig over søen.

Du går gennem fiskenes tidsalder,
Gennem grisens selvtilfredse århundreder -
Hoved, tå og finger
Befrier dig fra skyggen. Historien

Ernærer disse knuste kannelurer,
Disse Akantus bekronede søjler,
Og kragen ordner sine klæder.
Du arver hvid lyng, en bis vinger,

To selvmord, ulveungerne,
Timers tomhed. Tilfældige stjerner
Bestråler allerede himlene.
Edderkoppen. På sin egen streng

Krydser søen. Ormene
Opgiver deres sædvanlige bolig.
Småfuglene med deres talenter
Samles, samles på en vanskelig kurs.

Lorelei

It is no night to drown in:
A full moon, river lapsing
Black beneath bland mirror-sheen,

The blue water-mists dropping
Scrim after scrim like fishnets
Though fishermen are sleeping,

The massive castle turrets
Doubling themselves in a glass
All stillness. Yet these shapes float

Up toward me, troubling the face
Of quiet. From the nadir
They rise, their limbs ponderous

With richness, hair heavier
Than sculpted marble. They sing
Of a world more full and clear

Than can be. Sisters, your song
Bears a burden too weighty
For the whorled ear's listening

Here, in a well-steered country,
Under a balanced ruler.
Deranging by harmony

Beyond the mundane order,
Your voices lay siege. You lodge
On the pitched reefs of nightmare,

Lorelei

Dette er ikke en nat at drukne:
Fuldmåne, floden snegler sig
Sort under det intetsigende spejlblanke,

Den blå tågedis lader
Klæde efter klæde falde som fiskenet
Selvom fiskerne sover,

De massive borgtårne
Fordobles i glasfladen
Alt er stille. Dog flyder disse skikkelser

Op mod mig og forstyrrer den rolige
Overflade. Fra dybet
Stiger de, deres lemmer tynget

Af fylde, hår tungere
End udhugget marmor. De synger
Om en verden mere fuldkommen og klar

End muligt. Søstre, jeres sang
Bærer en byrde for betydelig
Til det snoede øres høren

Her, i et velstyret land,
Under en afbalanceret hersker.
Jeres stemmer belejrer

Med tankevridende harmonier
Hinsides den verdslige orden. I holder til
På mareridtets brolagte klipperev,

Promising sure harborage;
By day, descant from borders
of hebetude, from the ledge

Also of high windows. Worse
Even than your maddening
Song, your silence. At the source

Of your ice-hearted calling –
Drunkenness of the great depths.
O river, I see drifting

Deep in your flux of silver
Those great goddesses of peace.
Stone, stone, ferry me down there.

Frog Autumn
Summer grows old, cold-blooded mother.
The insects are scant, skinny.
In these palustral homes we only
Croak and wither.

Mornings dissipate in somnolence.
The sun brightens tardily
Among the pithless reeds. Flies fail us.
The fen sickens.

Frost drops even the spider. Clearly
The genius of plenitude
Houses himself elsewhere. Our folk thin
Lamentably.

Sylvia Plath

Lover tryghed og ly;
Om dagen, diskantsang fra sløvhedens
grænse, også fra

høje vinduers klippehylde. Værre endnu
End jeres vanvittige
Sang, jeres stilhed. Ved udspringet

Til jeres koldhjertede kald –
De store dybders drukkenskab.
Oh flod, dybt i din strøm af sølv

Ser jeg
Disse prægtige fredens gudinder drive.
Sten, sten, fragt mig derned.

Frøens efterår
Sommeren ældes, koldblodige moder.
Insekterne er få, magre.
I disse sumpede hjem
Kvækker vi kun og visner.

Morgener spreder sig i døsighed.
Solen lysner langsomt
Mellem de udmarvede rør. Fluerne svigter os.
Mosen sygner hen.

Af frost slipper edderkoppen sit fæste. Selvsagt
Genhuser overflodens geni
Sig andetsteds. Vores folk udtyndes
Jammerligt.

Translation: Trine Vestergaard

Svend Nielsen Kapitler

I

Grå og blæsende vinterdag uden sol og skygge.
En dag i almindeligheden. En dag i sene år.

Her fra tårnet hvor jeg sidder, her fra vinduet i denne min højtliggende vrå kan jeg sidde og se ud over den lille røgslørede stad i havet, hvor jeg for trekvart århundrede siden første gang så dagens lys og nattens mørke og gjorde mig mine første frygtsomme tanker om liv og død - tanker der siden kan hænde har fundet en mere definibel form, men ikke derfor er mindre hjælpeløse...

Jeg sidder og stirrer ud så vide. Ud i det forgangne og evigt svundne, Ungdommens Land, hvor jeg ikke mere har borgerskab og som jeg hemmeligt misunder jer, der endnu har frit spil dernede. Især hvad angår jeres regenerationsevne!

Dernede hvor begyndelsen begyndte, og fortsættelsen stadig fortsætter, går dag og nat fremdeles deres vante gang, dér råder virkeligheden, der leves livet, der erfares endnu de store ting der er værd at erfare. De skelsættende første ting, dem der gør tilværelsen bestandig ny.

Af dette lange hjertesuk turde fremgå at det tårn hvorom der er tale, ikke er et frivilligt refugium men et fængsel. Alderdommens og forkrænkelighedens miserable fangetårn ved verdens ende.

Ja, her sidder man prisgivet i sit højtliggende fængsel ved randen af den store afgrund. Sidder og lytter til det truende brus fra dybet og prøver at tage situationen med humør, skønt Gud (der stadig svæver som en sky over vandene) skal vide at det ikke altid er så ligetil, og at det ikke var til at bære hvis der ikke var lidt snyd med i spillet...

II

... under fjeldet der hvor lyngheden tog fat. I dette grønne og stenfyldte landstrøg var der bakker og store klippeblokke med lyng og blåbærris på toppen, og en lille strid bæk, ved hvis bred man kunne ligge og se op i den sagte sejlende skyhimmel og blive borte i dens blå afgrunde og i fjeldbækkens frydelige klukken.

Over bækken var der et sted en bro, der kun bestod af en enkelt planke. Her kunne man gå ligevægtsgang, men dette ord opfatted vi som »Livets Gang«, og broen kom så til at hedde Livets Bro.

Denne Livets Bro spøger endnu den dag i dag i mine drømme, ja jeg kan også i vågen tilstand sidde og falde i staver ved tanken om den og genoplive den kildrende fornemmelse det gav at gå balancegang med udstrakte arme, og med livet i hænderne over denne smalle bro der ikke førte andetsteds hen end over til bækkens anden bred og som ingen synlig nytte var til, for man kunne nemt springe tørskoet over det lille stenede vandløb, og i alt fald kunne man vade.

Men denne livets bro var nu engang her.

»Åh, hvor vi elskede den bro og hang ved den«. Måske har planken været tilovers og været i vejen, og så er den blevet anbragt her, det kunne jo ikke skade at der kom en slags bro over bækken, som forresten i regnvejr kunne svulme op til en rigtig elv.

Vi hang også i den og over den, lå på maven og kiggede ned i det klare brungyldne vand, hvor små ørreder stod stille og vimrede med finnerne, og hvor myggene i opklarende vejr dansede over de mossede sten.

En vis melodi er for altid knyttet til Livets Bro, et lille musikstykke, der er i mol, men et kort øjeblik har en modulation over i dur og derefter tilbage til mol ligesom når det en bygevejrsdag et øjeblik holder op med at regne og solen viser sig og myggene danser.

Livets Bro!

Der spøger én eller anden dunkel og sært højtidelig symbolik omkring dette navn. »Nu går jeg over Livets Bro - Se, jeg flyver!« For det ta'r ikke lang tid, nej, en to tre - så er man ovre mellem stenene på den anden bred og står her.

En to tre - så kort er livet.

Sådan tænkte man ikke dengang da man endnu stod midt i den grønne evighed! Men sådan føler man det nu da man for evigt har passeret Livets Bro og undrende står mellem de grå og lavgroede sten på den anden bred. Står i det skyggede land.

Af: William Heinesen »Tårnet ved verdens ende«

I: Resignation. About the old man, caught in his own tower. Gazing at the vanished Land of Youth
II: Flashback from "The Land of Shadows" to the unconcerned childhood. The poet playing at Livets Bro/Life's Bridge: A small plank thrown as a bridge over the stony brook.

Aarhus Universitetskor blev stiftet i 1995 af Carsten Seyer-Hansen. Koret er et kammerkor med 25-30 unge sangere i alderen 20-40 år. En del af sangerne beskæftiger sig fuldtids med musik enten som udøvende eller studerende ved universitetets Musikvidenskabelige Institut eller ved Det Jyske Musikkonservatorium. Fælles for alle korets sangere er lysten til særligt at beskæftige sig med samtidens eller den nære fortids musik, hvilket også denne 'Århus-cd' er udtryk for. Særligt to af stykkerne på nærværende cd har fulgt koret i de seneste års tid: Stefán Arasons stykke fordi komponisten selv synger i koret, og dermed på nærmeste hold har været med til at forme og finjustere sine »Fimm visur« samt Svend Nielsens »Kapitler« som koret havde den store glæde at holde over dåben i 2003, og hvorfra også pladens titel, Livets Bro, er hentet.
Korets repertoire spænder vidt indenfor det 20. århundres a cappella-repertorie. Blandt andet gav koret den første og hidtil eneste koncert-fremførelse af Bo Gunges store »Månebryllupssange« ved Numus-festivalen i 2002, mens julen 2003 blev markeret med én af de på disse breddegrader sjældne opførelser af Hugo Distlers »Weihnachtsgeschichte«.
Koret har tidligere indspillet bl.a. cd'en »Rosa Mystica« (2000) med musik af Frank Martin og Benjamin Britten.

www.unikor.dk

Carsten Seyer-Hansen (*1971) er uddannet ved Aarhus Universitet i musikvidenskab og filosofi. Har som dirigent bl.a. taget mesterkursus hos Frieder Bernius og fundet stor inspiration hos Søren K. Hansen. Lærer i kor- og ensembleledelse ved Det Jyske Musikkonservatorium (1998-) og Vestjysk Musikkonservatorium (2004-), og fra 2003 tillige domkantor ved Århus Domkirke.
Er fast dirigent for Aarhus Universitetskor, Vokalgruppen Concert Clemens, Skt. Clemens Drengekor og Århus Domkirkes kantori, Skt. Clemens Kantori. Har desuden arbejdet med en række specialensembler som Ensemble 2000, Århus Sinfonietta, Århus Bachorkester, Ensemble Zimmermann og Vokalensemblet GAIA, og virker som instruktør for bl.a. Danmarks Radios kor, Kor-72 og Folkekirkens Ungdomskor.

www.seyer.dk

Aarhus University Choir was founded by Carsten Seyer-Hansen in 1995. The choir is a chamber choir consisting of 25-30 young singers ranging from 20-40 years of age. A number of the singers are employed with music fulltime either as musicians or as students at the university's music department or at the Royal Academy of Music in Århus. All the singers share a passion for contemporary music or music from the near past, a passion which is expressed on this 'Århus-cd'. Especially two works on the present cd have accompanied the choir through the last year: Stefán Arason's work, because the composer himself sings in the choir and has helped in forming and adjusting his Fimm visur, and Svend Nielsen's "Kapitler", which the choir had the honour and pleasure to give its first performance in 2003 and from where the title of the cd Livets Bro is taken.
The repertoire of the choir covers a wide field of a cappella music from the 20th century. For an example the choir performed the first and so far only live concert of Bo Gunge's "Månebryllupssange" at the Numus festival in 2002 while christmas 2003 was celebrated by one of the rare performances in these latitudes of Hugo Distler's "Weihnachtsgeschichte".
The choir has previously recorded the cd "Rosa Mystica" (2000) with music by Frank Martin and Benjamin Britten.

www.unikor.dk

Carsten Seyer-Hansen (*1971) has a degree in musicology and philosophy from the University of Aarhus. He has as a conductor among other things taken master classes under Frieder Bernius and found great inspiration in the danish conductor Søren K. Hansen. He teaches choir and ensemble conductorship at the Royal Academy of Music in Århus (1998-) and at Vestjysk Musikkonservatorium (2004-) and is of 2003 also precentor at Aarhus Cathedral.
He is the regular conductor of Aarhus University Choir, the Vocal Group Concert Clemens, Skt. Clemens Boys' Choir and Aarhus Cathedral's cantoria: Skt. Clemens Kantori.
He has moreover worked with a line of special ensembles such as Ensemble 2000, Århus Sinfonietta, Århus Bach Orchestra, Ensemble Zimmermann and the Vocal Ensemble GAIA. Works as instructor for among others the Danish National Radio Choir, Kor-72 and Folkekirkens Ungdomskor.

www.seyer.dk

Sopran

Anne Devantier, Helga Fangel, Rikke Brix
Lise Bech Christensen, Mette Vedstesen
Sanne Stokbro Laue, Trine Vestergaard

Alt

Birgitte Velling, Charlotte Thornquist Nielsen
Lise Nottelmann, Lisette Matzen, Merete Sanderhoff
Marie Lund, Johanne Thisted Højlund

Tenor

Brian Petro Hansen, Christian Madsen, Mads Djernes
Frederik Pagh Nielsen, Ulf Rasmussen

Bas

Henrik Larsen, Jakob Færch, Stefán Arason
Kim Jesper Herrmann, Torben Schnedler

Livets bro

was recorded on the following locations:
Løgumkloster Kirke, Skt. Markus Kirke (Århus) and Helligåndskirken (Århus)
by Lydstudiet Espressivo. Producer/engineer: Henrik Winther Hansen
Co-producer, cover design, layout: Carsten Seyer-Hansen
Photos: Martin Zakora (choir), Thomas Søndergaard (CS-H),
Henrik Winther Hansen (cover)
Translation: Trine Vestergaard

DACOCD 626
DIGITAL DDD

Total playing time: 51:28

Livets bro
was recorded in
Løgumkloster Church,
Skt. Markus Church (Århus)
and Helligåndskirken (Århus)

June-November 2004

Producer/engineer/mastering:
Lydstudiet Espressivo
Henrik Winther Hansen
Co-producer:
Carsten Seyer-Hansen

DANACORD
Nørregade 22
DK-1165 Copenhagen
DENMARK
©DANACORD 2004
www.danacord.dk

COMPACT disc DIGITAL AUDIO

Livets bro

Per Nørgård (*1932)

1 7:52 Vintersalme (1984)

Stefán Arason (*1978)

Fimm vísur um nóttina (2002/04)

2 3:20 I-II

3 2:30 III Lise Bech (s), Charlotte Thornqvist (a)

4 2:37 IV

5 3:29 V

Peter Bruun (*1968)

6 6:09 The Sunflower

Lise Bech (s)

Henrik Larsen (vibrafon, crotales, b)

Bo Gunge (*1964)

7 4:04 Alting har en tid (2002)

Tage Nielsen (1929-2003)

Three Black Madrigals (1978)

8 3:05 I The Manor Garden

Rikke Brix (s), Lise Nottelmann (a)

9 3:34 II Lorelei

10 1:59 III Frog Autumn

Svend Nielsen (*1937)

Kapitler (2003)

11 4:56 I Grå og blæsende vinterdag

Brian Petro Hansen (t)

12 7:53 II ...under fjeldet

Lise Nottelmann (a)

danacord

DACOCD 626 Livets bro AARHUS UNIVERSITETSKOR - CARSTEN SEYER-HANSEN DIGITAL

DACOCD 626 Livets bro AARHUS UNIVERSITETSKOR - CARSTEN SEYER-HANSEN DIGITAL